

Veni, vidi vici

Dessa Caesars odödliga ord (*jag kom, jag såg, jag segrade*) kunde gälla kallblodstravets gigant i början på 90-talet, Atom Vinter. Det var inte bara segerstaplandet som gjorde honom unik utan även hans utstrålning. Totalt orädd för folkmassor och trafik kunde hans ägare/tränare/körsven, Arve, Gudbrand Blihovde, rida honom eller köra honom för alla tänkbara redskap i alla mer eller mindre ovanliga situationer. Dessutom var han med sin ljusa färgteckning lätt att upptäcka i ett fält som mestadels består av bruna eller svarta hästar.

Solvallapubliken minns honom säkert från flera möten med svenska och finska topphästar, vilka han ofta gick segrande ur. Blihovdes publikfriande segerdefileringar inte att förglömma.

Besök på Biri

När Kallblodslandskampen 1992 gick av stapeln på Biri fanns jag i första hand på plats för att se "Vintern" ta sig an Alm Svarten, Verner och övrig svensk-norsk elit, men det fanns ännu en anledning. I ett av loppen lopp skulle den häst som

normmännen framhöll som Atom Vinters arvtagare starta, nämligen Bork Rigel, och jag ville gärna med egna ögon se om deras påståenden stämde.

Landskampen

Kallblodslandskampen blev en enda lång uppvisning av Atom Vinter. Ilmin rusade till täten från spår åtta bakom bilen, men släppte godvilligt till Atom Vinter efter 300 meter. Saje (Göran E. Johansson) hamnade utvändigt om ledaren, medan Verner (Jim Frick) efter ett inslag syntes utvändigt i tredje par. Elvaårige Alm Svarten hade backats ned i tredje par invändigt av Hans Petter Tholfsen, väl medveten om att den gamle travkejsarens chans att vinna loppet var på speed.

I täten förvånade Blihovde med att pulla upp några hundra meter, men när hästen fick sträcka ut på bortre långsidan blev alla avhängda utom Alm Svarten. In på upploppet ökade dock "Vintern" avståndet och vann lätt till kuskens stora glädje. Alm Svarten slutade klar tvåa före en positiv Svintul och Verner. Tiderna för de tre främsta: 24,8, 25,0, 25,2. (Distans: 2100 m).

Atom vinter vinner Landskampen, 92 före Alm Svarten och Svintul

Foto: Erik Widén

Bork Rigel

Hur gick det då för "arvtagaren"? Jo Bork Rigel var sina medtävlare fullständigt överlägsen. Från 20 meters tillägg över 1600 m flög han till spets när 500 meter återstod för att landa på fantastiska 1.25,6 i ett lopp för 4-åringar med 100.000:- till vinnaren. Någon som helst diskussion om vem som var den nya kallblodskometen i Norge kunde svårligen uppstå.

Bork Rigel

Foto: Erik Widén

Biri

Årjäng vitsordas av många som den trivsammaste banan, inbäddad i granskog och med naturliga läktare. Den bana av dem jag besökt som har den ståtligaste inramningen är dock Biri. Den ligger alldeles i kanten av sjön Mjösa med Gudbrandsdalens fjälltoppar i fonden.

Atom Vinters hem

Apropå Gudbrandsdalen så är det här man kan finna en liten plats vid namn Svingvoll, Arves och "Vinters" hemtrakt. Jag har själv varit där några gånger i samband med betäckning av ston och rekommenderar fyrhjulsdrift om man har tungt släp och underlaget inte är perfekt. Backarna är nämligen så branta och kurvorna så tvära att det är lätt att bli stående. Terrängen runt gården är lika kuperad och hagarna starkt sluttande. Inte svårt att lista ut hur Atom Vinter byggde upp sin styrka.